

איושהו מקום איבד קרמר את אותו הניצוץ שיכול היה להפוך את סרטו ליצירה חשובה באמת. כמו שהוא, על החוף הינו סרט שלמרות שהוא מביא לתודעתם של הצופים את כתותיו הנעלות, אינו מצליח לנגוע לליבם, אינו מועזע איש.

ירחי-הדבש לא הוגשם

היום אתה, מחר אחר (גת, תלי אביב; איטליה) נוצר כנראה כיוון שהאיטלי קים חשבו שיש עוד אנשים בעולם שאינם רוצים לראות את קאפרי, ויש צורך לעודד אותם לעשות זאת. למטרה זו הם הביאו

גארדנר ופק ערב סוף העולם, אכול ושגול —

כנ"ר

— כי מחר ניפולו!

כמה טיפוסים מפוקפקים ומשעממים לביוליו חופשה בקאפרי, ניסו לתאר את מעשיהם ביצורה שתעורר קינאה אצל הצופה. המוגמר הסופי: היפוכו הגמור של מטר הבמאי. אילו רצו האיטלקים להניא מישהו מלבקר באי-החלומות, לא יכלו ליצור סרט מוצלח יותר. לפי סרט זה, קאפרי אינו אלא מקום דחוס תיירים אמריקאים ותחכוכים צרפתיים מהסוג הגרוע; מקום בו מתקיימות תצוגות מעוררות גועל ובו זוג בירחי-הדבש אינו יכול להצליח בשום פנים ואופן להגיש שים את ליל-כלולותיו. להברי הסרט, יש רק ללסביות מה לחפש בקאפרי. הן יכולות לבלות שם בפומבי עם בנות-זוגן, באין מפריע.

תדרוך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם: ● **שבועה נגבים** (תל-אביב; תל-אביב) אדוארד גיי רובינסון ורווד שטייגר מתכננים ומציעים שוד נועז בקאזינו של מונטה-קרלו, בסרט רבי-מאת. ● **לפתע בקיץ האחרון** (מוגרבי, תל-אביב) אליובט טיילור יוצאת מדעתה כשהיא מגלה כי הפכה נערת-פיתוי בידי גבר הומוסקסואלי, בסרט גרוש-מופיעים מכל המינים לפי מחזהו של טנסי ויליאמס. ● **איוון האיום** (סמדר, ירושלים) חל-קה השני, המהווה סרט בפני עצמו, של יצירת-המופת של סרגיי איונושטיין. הצאר הרוסי מדא בעריצות את מרד האצילים החותרים תחתיו.

צנוורה

כוכבת עטופה בסדין

הצנוורה, לוי גרינשפן, היה עסוק השבוע בקאן. הוא ראה במקור, במסגרת הנעימה של פסטיבל הסרטים, את היצירות אשר בבואה: עת יחליט שאסור לצופה הישראלי לראותן. אחריו השאיר שתי תזכורות ליכולתו: שני סרטים שנפסלו. האחד: משחקים מסרי כנים, תוצרת צרפת, המספר על כנופייה של נערים צעירים. בהצגה פרטית שערך מפיץ-הסרט למבקר-הקולנוע, בתל-אביב, ה' בעו 17 את דעתם כי הפסילה לא היתה מוצדקת, רק 3 ציידו בהחלטת הצנוורה. הסרט השני שנפסל היה סרטו הישראלי של נורי חביב, רחל. טענת הצנוורה: הוא עוסק יותר מדי בפשע ובמין. התלונן חביב: "זהו סיפור ישראלי אמיתי — מעשה שכמו-תו אפשר למצואו מדי יום בעתונות. ואשר למין — איש לא התלונן על כך שבדיגיט בארזו מופיעה עירומה לגמרי. מדוע יתנגדו שכוכבת ישראלית תופיע עטופה בסדין?"

סרטים

סוף-העולם, בין השאר

על החוף (חן, תל-אביב; ארצות-הברית) הוא סרט בעל יומרות להיות סרט חשוב מאוד. עד כדי כך חשוב, ששר בישראל שהוא גם נשיא מכון חיצמן למדע, אבא אבן, נענה לבקשתו של נשיא חברת מפיצי הסרט, שהוא אחד התורמים למכון חיצמן, ומדקלם בפתיחת הסרט גאוס ציוני על ערכו. אין ספק שלעלילה עליה מבוסס הסרט, שנקחה מרומאן, פרי-עטו של גביל שוט, יש כל הנתונים להיות סרט חשוב. מוסרי-ההשכל של הסרט נועד להתרוע ולהזהיר את האנושות מפני סכנת הכלייה הצפויה לה במקרה של מלחמה אטומית.

טעות מצערת. עלילת על החוף מתחוללת באוסטרליה, בשנת 1964. איזה חייל אמריקאי, שיהיה אחראי אותה שנה על מערכת ראדאר, יגלה במכשירו גוף זר המתקרב. הוא יפעיל את מערכת ההגנה האטומית. ההגנה תהיה יעילה מאוד. היא תחסל את בסיסי האויב ואת מולדתו, אולם היא תביא על האומה המתגוננת השמדה טוטאלית. מחציתו הצפונית של כדור הארץ תאבד כל סימן חיים. רק באוסטרליה תשאר האנושות כפי שהיתה, משך תקופה של חמי-שה חודשים. תוך תקופה זו יגיעו הענגנים הראדיו-אקטיביים גם לחלק זה של העולם, ואז ימחק השריד האחרון של האנושות. ארבעה אנשים יודעים כי נשאר להם רק חמישה חודשים לחיות. האחד, סגן-משנה בני האוסטרלי (אנטוני פרקינס), נשוי לאני גליה צעירה שילדה לו זה עתה תינוקת. השני (פרד אסטיר) הוא איש מדע אנגלי שצא מיקלט באוסטרליה. השלישי (גרגורי פק) הוא מפקד צוללת אטומית אמריקאית שניצלה מהראדיו-אקטיביות בהיותה מתחת לפני הים. אשתו וילדיו נספו עם כל יתר בני יבשת אמריקה. ואילו הרביעית (אהה גארדנר) הינה נערה רגשנית ושיכורה. הגורל מזמן את ארבעתם יחד, כאשר שלוש הגברים מקבלים על עצמם את התפקיד לצאת בצוללת כדי לבדוק מה נשאר מחצי כדור הארץ הצפוני ואם יש סיכוי שהענגים המשמידים יעצרו בדרכם אל אוסטרליה. אהה גארדנר זוכה לתפקיד שונה — עליה להשכיח ממפקד הצוללת האמריקאי את אסונו ולנחמו בורעותיה.

מירוף שגעוני. הצוללת מגיעה לסאן פרנסיסקו, מגלה אותה ריקה מאדם, מאתרת אותות ראדיו מסתוריים, ומוצאת שלא היו אלא תחבולות הטבע הדומם. פרד אסטיר, המדען, מגלה במכשיריו כי לא נותרה כל תקווה. השואה תפקוד סופית את האנושות במועד החזוי מראש.

הם חוזרים לאוסטרליה — שם מבוצעת פעו' לה המוגית של איבד לדעת כדי למנוע את יסורי הפגיעה הראדיו-אקטיבית. פרד אסטיר מבצע עוד מרוץ מכוננית שגעוני, שרוב המכונניות המשתתפות בו מתרסקות, כדי לסמל את מה שקורה ב-1960, כשהעולם דוהר במירוף מטורף לקראת המחת. אנשי הצוללת האמריקאית מבכרים לחזור למות במולדתם. אהה גארדנר נשארת לבדה על החוף. סוף. סוף העולם, בין השאר. סטאנלי קרמר, אחד המוכשרים והנועזים שבבמאי הוליווד, לקח על עצמו את ביום העלילה. הוא נכשל. במקום להמחיש את השואה העתידה באמצעות סיפורי-אנוש, הוא יצר סרט שהשואה בו היא רק רקע המאפשר לו לספר מספר רומאנים קטנים ושיגרתיים, האופייניים לכל סרט הוליוודי בינוני. בי

להשיג בכל כתי המרקחת
כדאי לקנות באריזה החסכונית

**5 מיליונים ל"י מכספי הפיס
-להקמת 900 כתות בתי-ספר**

בדיוני הועדה המשותפת למשרד החינוך ומפעל הפיס סוכס, שהלוואות לבתי-ס אשר תנתנה בשנת 1960/61 ממקורות של תקציב הפיתוח של המדינה ושל מפעל הפיס, תענה ל-9,397,000 ל"י והן מיועדות להקמת כתות בכל הארץ ובמגמות המוכרות.

922 הכתות שתוקמנה בכספים אלה מתחלקות כך: 639 כתות לבתי-ס יסודיים, כולל חיסולן של 187 כתות פסולות; 149 כתות תיכוניות; 20 כתות לבתי-ס חקלאיים; 40 כתות לבתי-ס מקצועיים על-יסודיים ו-74 כתות לבתי-ס דו-שנתיים במגמה מקצועית.

בבניה זאת משתתף מפעל הפיס ב-4,842,000 ל"י. סכום זה כנוסף על הסכומים המוקצבים ע"י המפעל להקמת בתי-חולים, חרפאות בישובי הספר, אשר יסתמכו השנה ב-2 מיליונים ל"י

לו
נשרו
השערות!
ולך?
אם יש לך
דאגות שער

פנה למחלקה לטיפול שער ב-רובינס קוסמטיקום, בהנהלת הביאוקוסמטיקאי אלכס רובין, תל-אביב, רחוב פינסקר 2, טלפון 22128 — חיפה, רחוב הרצל 1.